

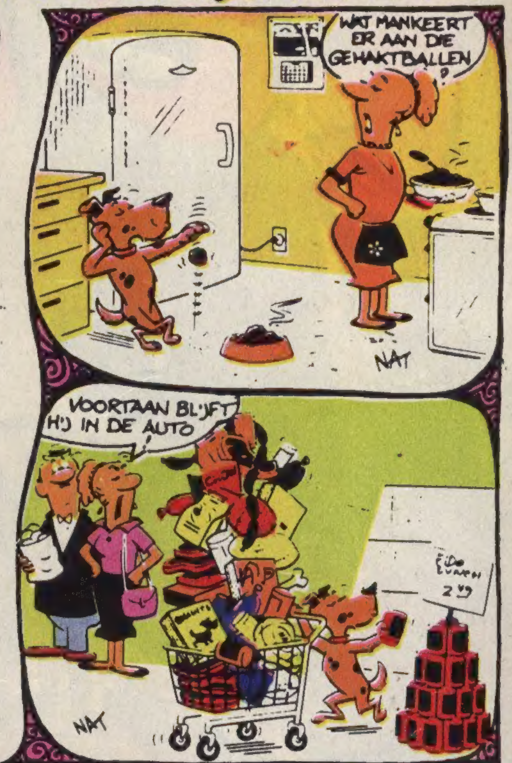
WEEKBLAD
PEP
Nr. 22
1 juni 1968
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.
RAVIAN EN DE
4de DIMENSIE
AVONTUREN IN TIJD
EN RUIMTE! PAG 6

John Cotter, 16 jaar, heeft te Yesvil (Engeland) zijn schoolcarrière op een zeer originele manier besloten. Op zijn laatste schooldag trok hij 'n pak van zijn vader aan, plaatste een donkere bril op zijn neus, leende ergens een witte jas en verscheen aldus uitgedost als „schoolarts'' bij zijn hoofdonderwijzer. Deze doorzag de vermomming niet en stelde de bibliotheek ter beschikking. Alwaar John àl zijn klasgenoten voor zich deed verschijnen en gorgeldrankjes uitreikte. Recept: water, zout en peper. Daarna werd John in alle statie door het schoolhoofd weer naar de voordeur geleid.

FLIPPIE FLINK

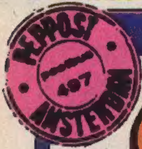

PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

Laatst las ik in PEP een stukje van een zekere H. F. Tromp de Haas uit Den Helder. Ik zou echt niet weten hoeveel deze abonnee van de Nederlandse beat afweet, maar zoals hij/zij over de leden van de Buffoons schrijft, vind ik meer dan erg. Houdt de geachte H. F. Tromp de Haas er ook zoveel van om voor volgevreten gehaktbal te worden uitgemaakt?! Verder vermoed ik dat H. F. Tromp de Haas pas nadat het artikel „Beat in Nederland" in PEP heeft gestaan, tot de ontdekking is gekomen dat de Nederbeat geen eigen stijl heeft. In het vervolg wat meer originaliteit graag.

H. v.d. Nieuwboer, Delden

Laatst las ik in een PEP dat Heintje nog te jong is om met zingen geld te verdienen. Maar hoe zit het dan met de tv-reclame? Daarbij worden kleuters gebruikt om de mensen het een of ander wasmiddel aan te smeren! Mag dat wel van de „arbeidswet"?

John Friskes, Rotterdam

Ik lees uw blad met plezier, maar ik meen dat er iets niet in klopt. Ik heb een verhaal gelezen van Agent 327 waarin voorkwam dat hij geen oliebollen lust. Nr. 53 van 1966. Maar nu heb ik een verhaal gelezen (nr. 52 1967) en in dat verhaal lust Agent 327 wel oliebollen! Kunt u ook vertellen hoe dat komt?

Joep Smetsers, Schijndel (N.B.)

Zeker wel! In het eerste verhaal was hij ziek en verkouden, logisch dat hij toen geen trek had.

Ik heb een bandrecorder gekocht waarmee ik allemaal programma's opneem. Een van die programma's is een documentaire over de rassendiscriminatie in Amerika. Mijn correspondent in Amerika, Bruce Galler, levert mij daarvoor veel schriftelijk materiaal.

Aan de lezers van dit blad zou ik willen vragen of zij hun mening op een briefkaart willen zetten en dat willen opzenden naar

Peter Te Nuyl,
Celebesstraat 23, Hilversum

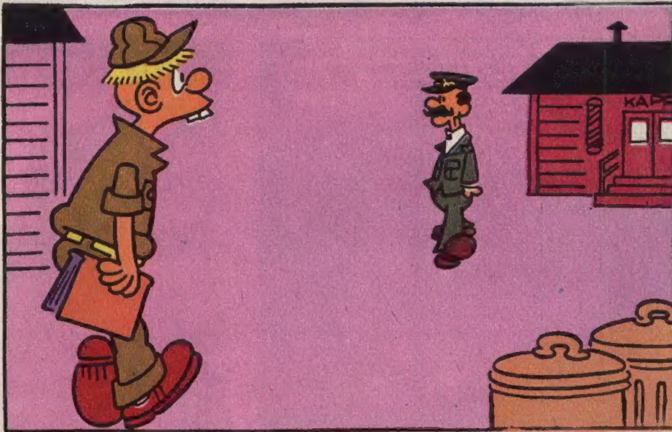
DEZE WEEK

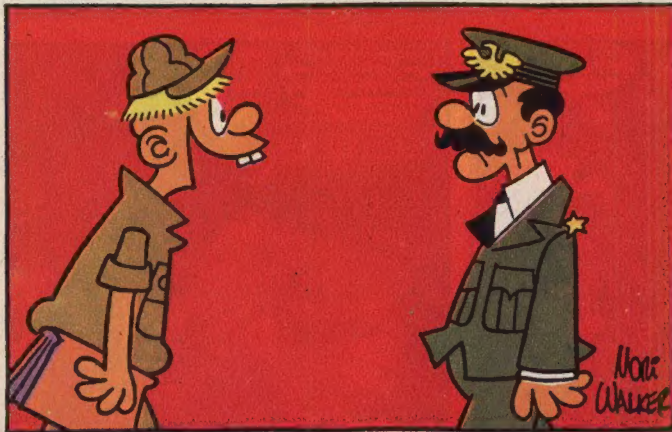
FLIPPIE FLINK

1968 Opera Mundi

van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen. postbus 497, Amsterdam. Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille

een avontuur van

ROODBAARD

De rooftocht van Roodbaard naar de zilverstad Vera-Cruz is geslaagd. Maar de op de Zwarte Valk achtergebleven muitende bemanning heeft Baba en Driepoot in de ijzers geslagen!

HET

SPOOKSCHIP

door HUBINON en CHARLIER

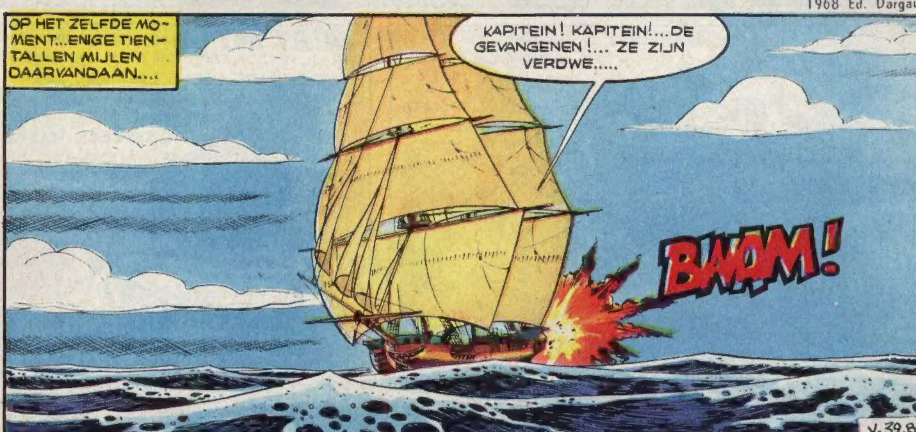

VOLGENDE WEEK: VERSCHRIKKINGEN DER OCEAAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: J.C. MÉZI

In dit nummer begint speciaal Tijd-Ruimte-agent Ravian zijn avonturen in ruimte en TIJD, de VIERDE DIMENSIE! Avonturen vol toverij en.... monsters!

RAVIAN en de

HET JAAR 2720, DE PLAATS: GALAXITY, HOOFDSTAD VAN DE AARDE EN VAN HET GALACTISCHE WERELDRIJK...

SINDS DE TELETRANSPORTATIE VAN MATERIE IN RUIMTE EN TIJD IN 2314 IS UITGEVONDEN, WORDT ER OP AARDE VRIJWEL NIET MEER GEWERKT...

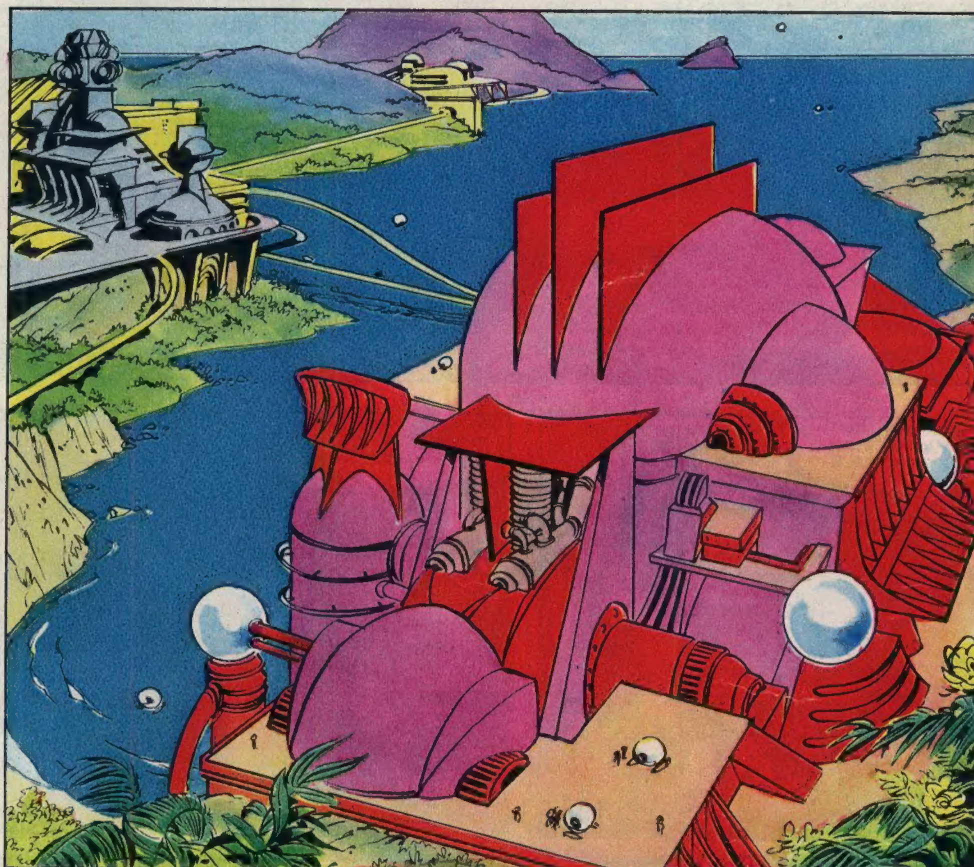
...BEHALVE DOOR EEN PAAR HONDERD TIJD-RUIMTE-AGENTEN EN TIJD-RUIMTE-TECHNICI...

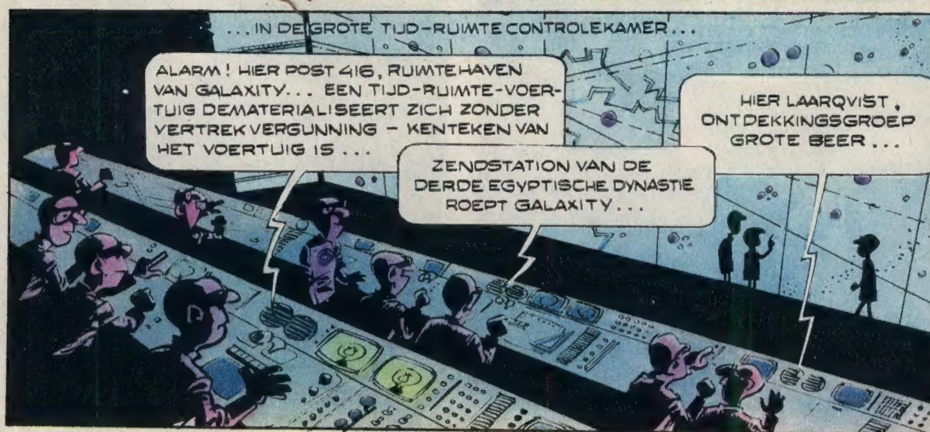
DE TIJD-RUIMTE-AGENTEN PATROUILLEREN IN HET VERLEDEN EN BESTRIJDEN IN TIJD EN RUIMTE REIZENDE PIRATEN... ZE VERKENNEN BOVENDIEN AFGELEGEN PLANETEN MET HET DOEL NIEUWE VOORRAADBRONNEN TE ONTDEKKEN...

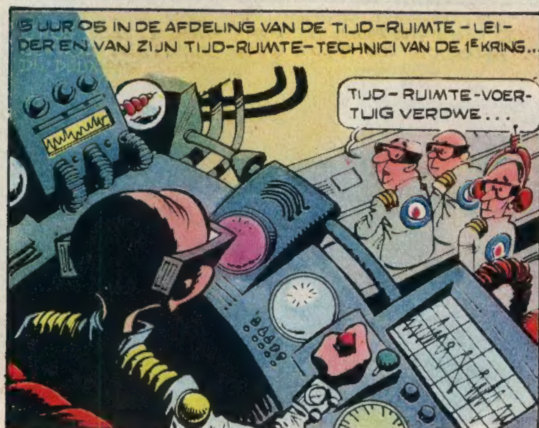
TIJD-RUIMTE-TECHNICI ZIJN WETENSCHAPPELIJKE ADMINISTRATEURS... TECHNICI VAN DE "1E KRING" VORMEN DE ENIGE PLANETAIRE EN INTERPLANETAIRE AUTORITEIT...

...DE REST VAN DE MENSHEID HEEFT ZICH OVERGEGEVEN AAN DE GENOEGENS VAN HET DROMEN... ONDER CONTROLE VAN DE DROMENDIENST, DIE ZE SAMENSTELT...

...ER LIJKT ALOM RUST EN ORDE TE HEERSEN... MAAR OM PRECIES 15 UUR 04 AARDETIJD...

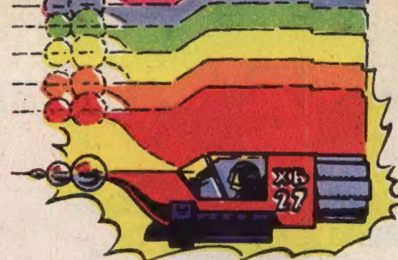

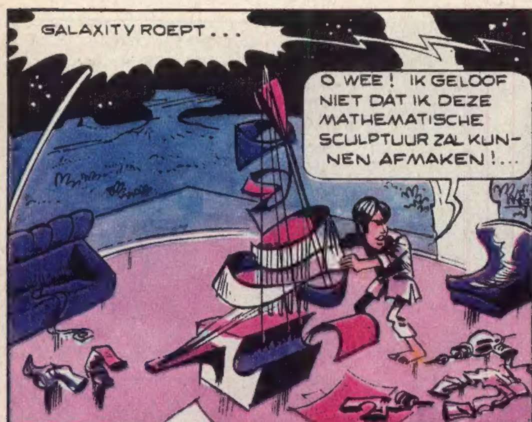

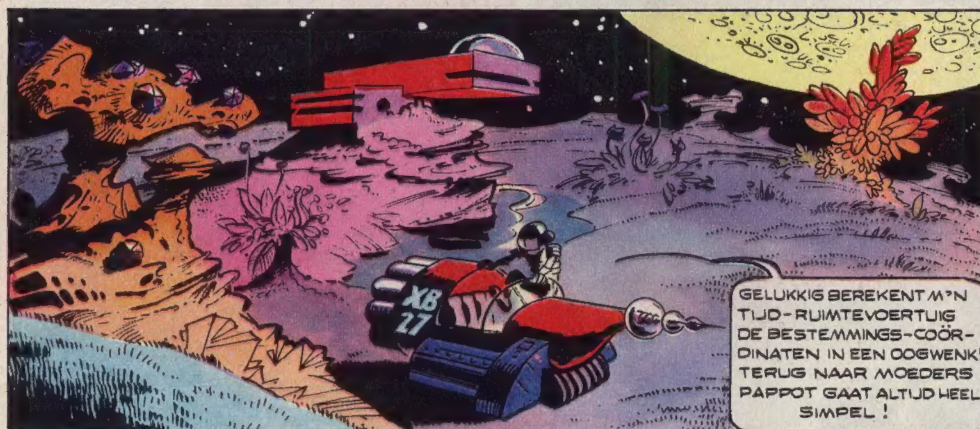
VIERDE DIMENSIE

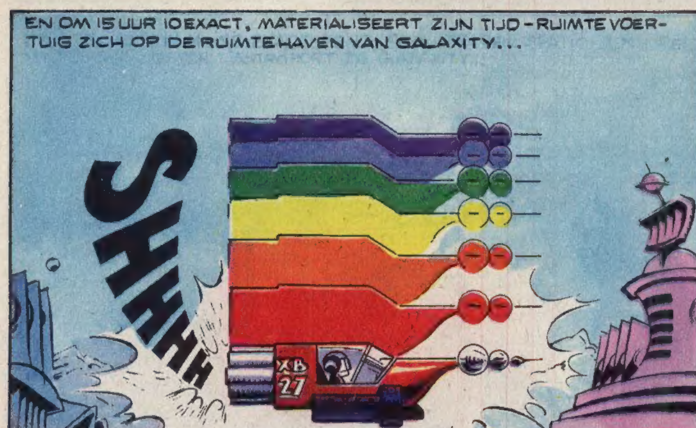

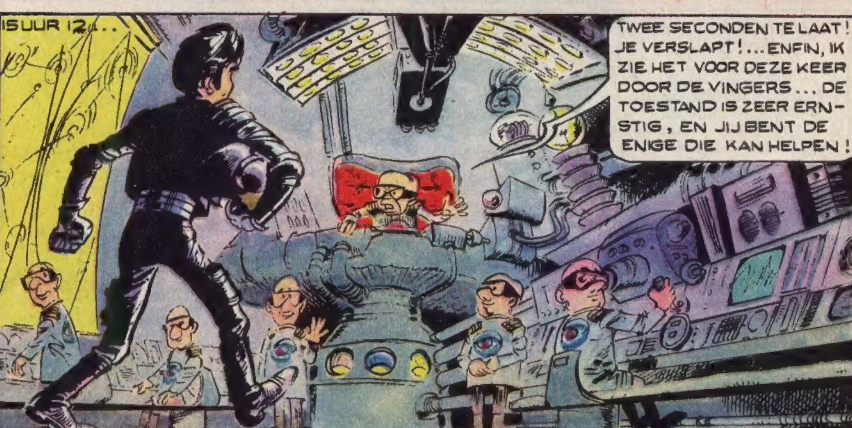

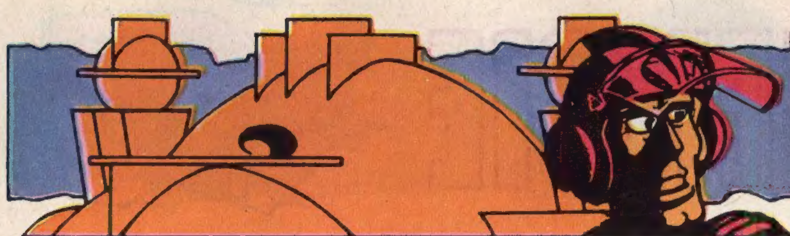
2A

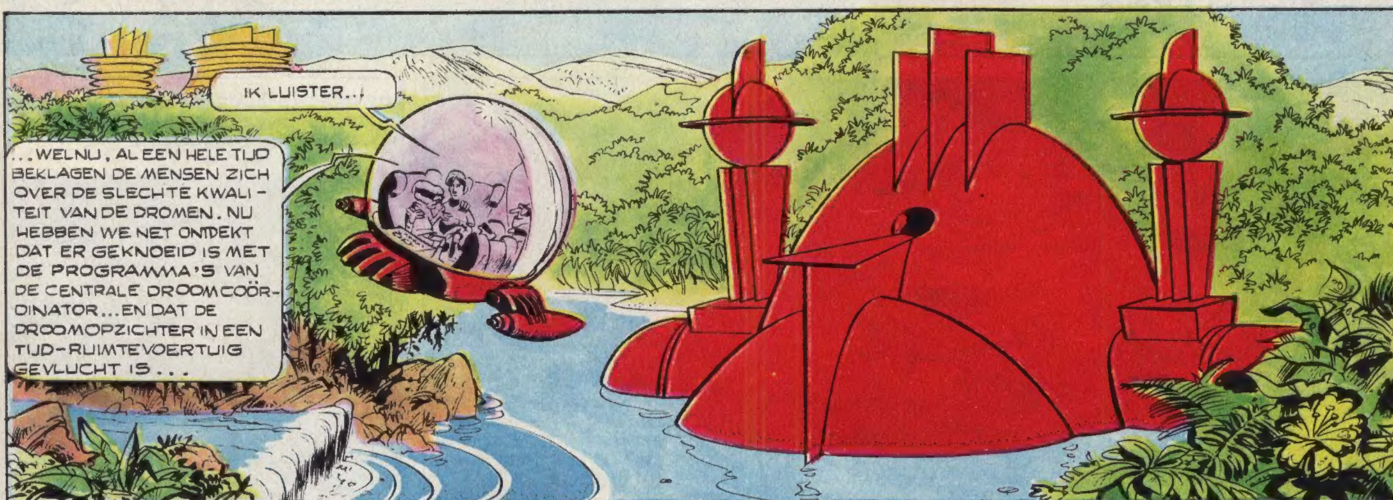

RAVIAN en de

LUISTER GOED! DE CENTRALE COÖRDINATOR MELDT ERNSTIGE STORINGEN BIJ DE DROMENDIENST. WE MOETEN DAAR ONMIDDELLIJK NAARTOE! JIRAD, STAAT M'N PRIVÉ-BOL KLAAR?

STAAT KLAAR, BAAS!

JIRAD, HELGOR EN LERKA, VOLG ME! MISSCHIEN HEB IK JULLIE NOG NODIG... STAP IN, RAVIAN, ONDERWEG VERTEL IK JE WEL WAT ER GEBEURD IS...

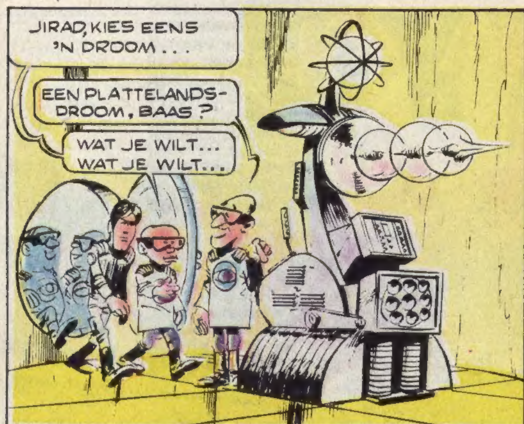

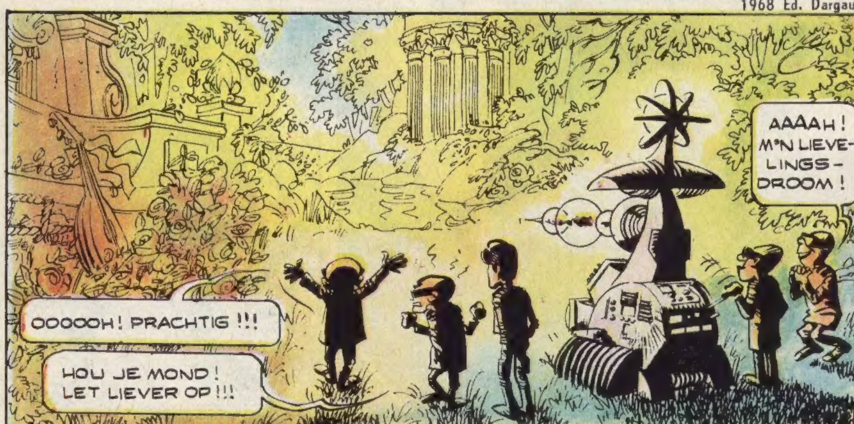
WIE?.. XOMBUL??

INDERDAAD! HIJ IS PRECIES... MMM... 13 MINUTEN GELEDEN GEDEMATERIALISEERD. WE WETEN NOG NIET WAAR OF WANNEER HIJ WEER VORM HEEFT AANGENOMEN... AH, DE DROOMZALEN... KIJK!

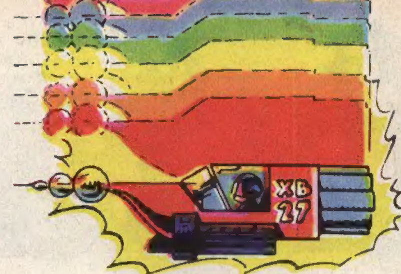
WAT HEBBEN DIE MENSEN?

WEL... JE WEET DAT DE MENSEN NIETS ANDERS DOEN DAN DROMEN – MAAR NU ALLE CIRCUITS ZIJN GESABOTEERD, KUNNEN ZE NIET MEER GENIETEN VAN HUN LIEVELINGSDROMEN... DAARDOOR VOELEN ZE ZICH ONGELUKKIG, WE MOETEN DUS OPSCHIETEN, WE WETEN NIET HOE ZE REAGEREN...

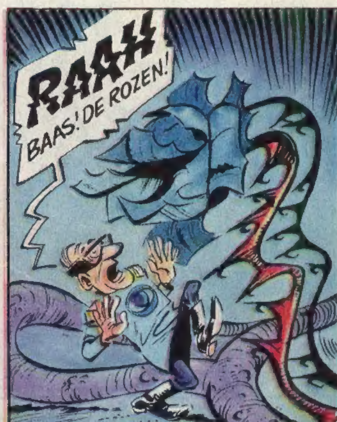

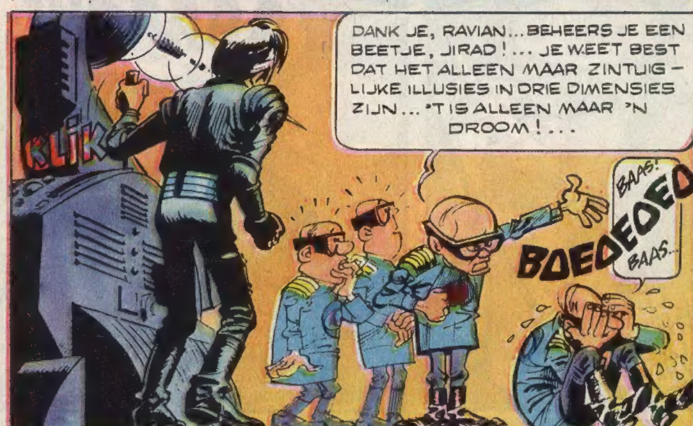
VIERDE DIMENSIE

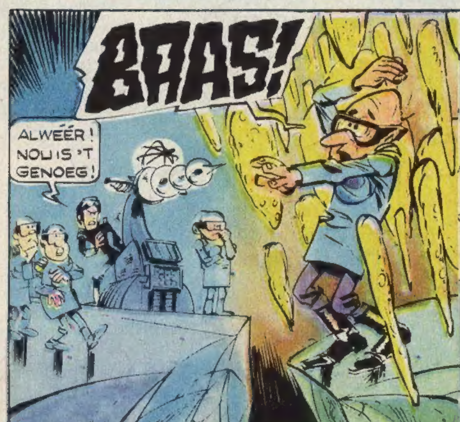

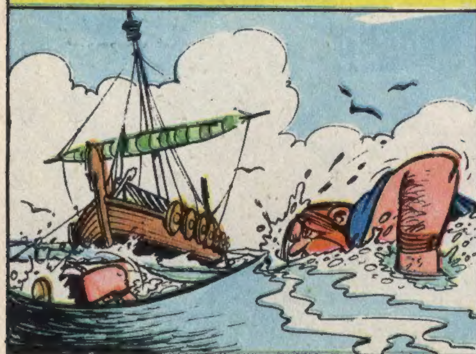

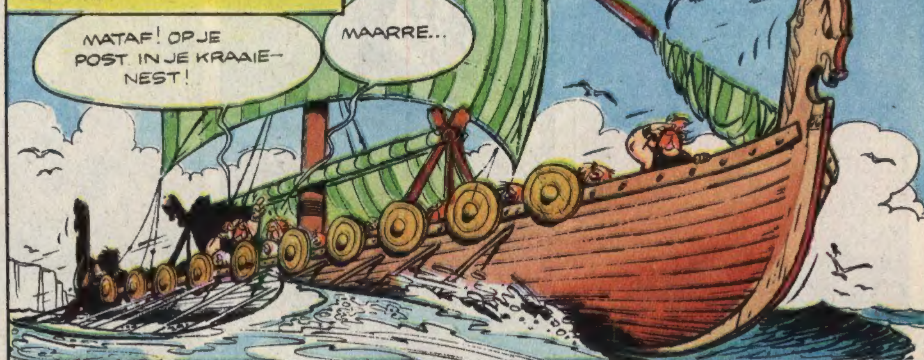

VOLGENDE WEEK: XOMBUL!

Asterix en de

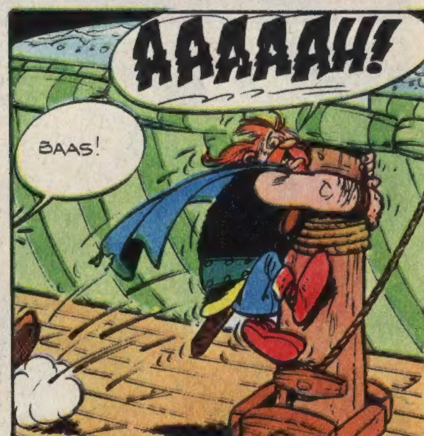
De Noormannen staan op 't punt Gallia te verlaten en bieden onze vrienden 'n recept aan als afscheidsgeschenk. Dit wordt niet bijst

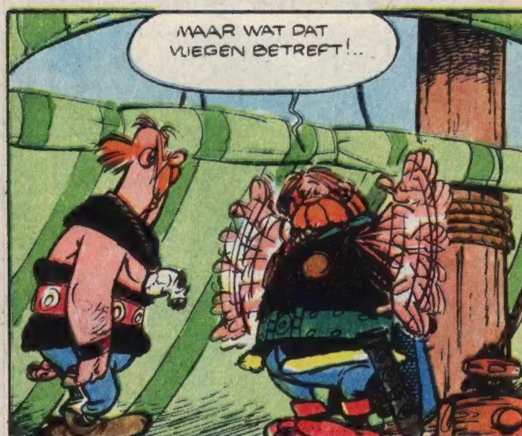

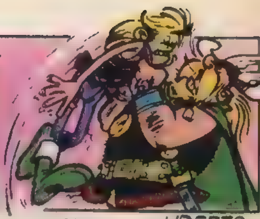

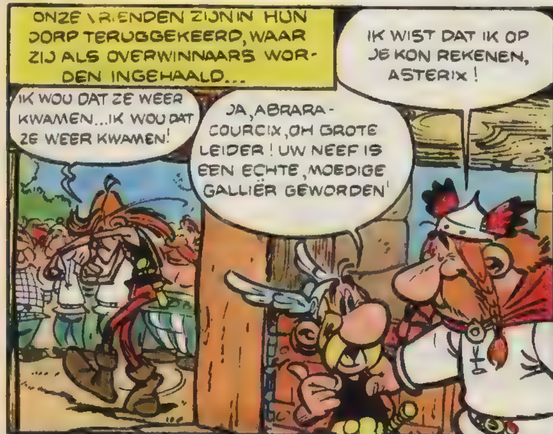

NOORMANNEN

TEKST GOSCINNY TEKENINGEN UDERZO

op prijs gesteld en er ontstaat 'n „meningsverschil", waarna de Noormannen in vliegende vaart verdwijnen....

IN HET LEVENDIGE BRETAGNE IS DE VAKANTIE VOORBIJ; NU IS HET OGENBLIK GEKOMEN DAT HIPPIX NAAR LUTETIA TERUGGAAT. TER GELEGENHEID DAARVAN WORDT HEM EEN GROOT AFSCHEIDSBANKET AANGEBODEN, EEN BANKET WAARVOOR OOK ASSURANCETOURIX IS UITGENODIGD... WANT, HET IS UITEINDELIJK AAN ONZE BARD TE DANKEN DAT ALLES ZO GOED IS AFGELOPEN!

EN ZO IS HET!

EINDE VAN VERHAAL

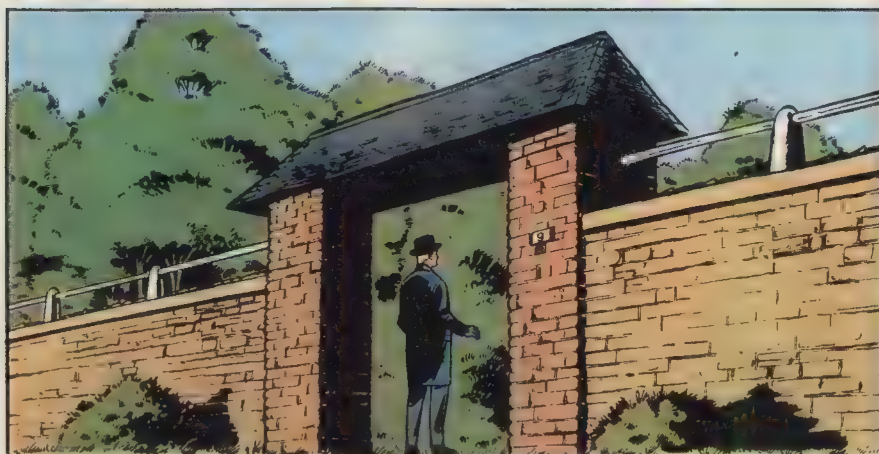
RIK RINGERS IN DE SCHADUW VAN

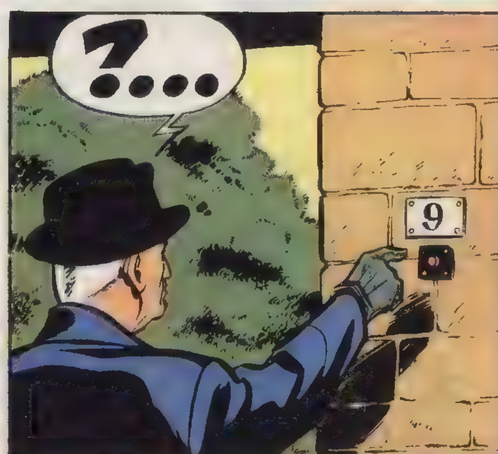
door TIBET en
A.P. DUCHATEAU

De dubbelganger van Kameleon moet een van de drie slachtoffers van de overvallen zijn. Rik en commissaris Baardemakers hebben een val opgesteld! Zal Demarais schuldig zijn?

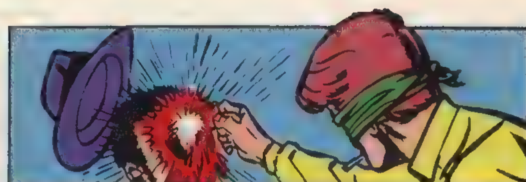

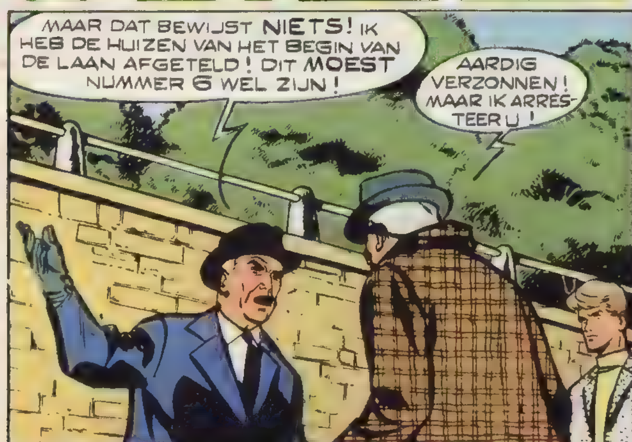

KAMELEON

1968 Ed. Lombard

RIK RINGERS IN DE SCHADUW VAN KAMELEON

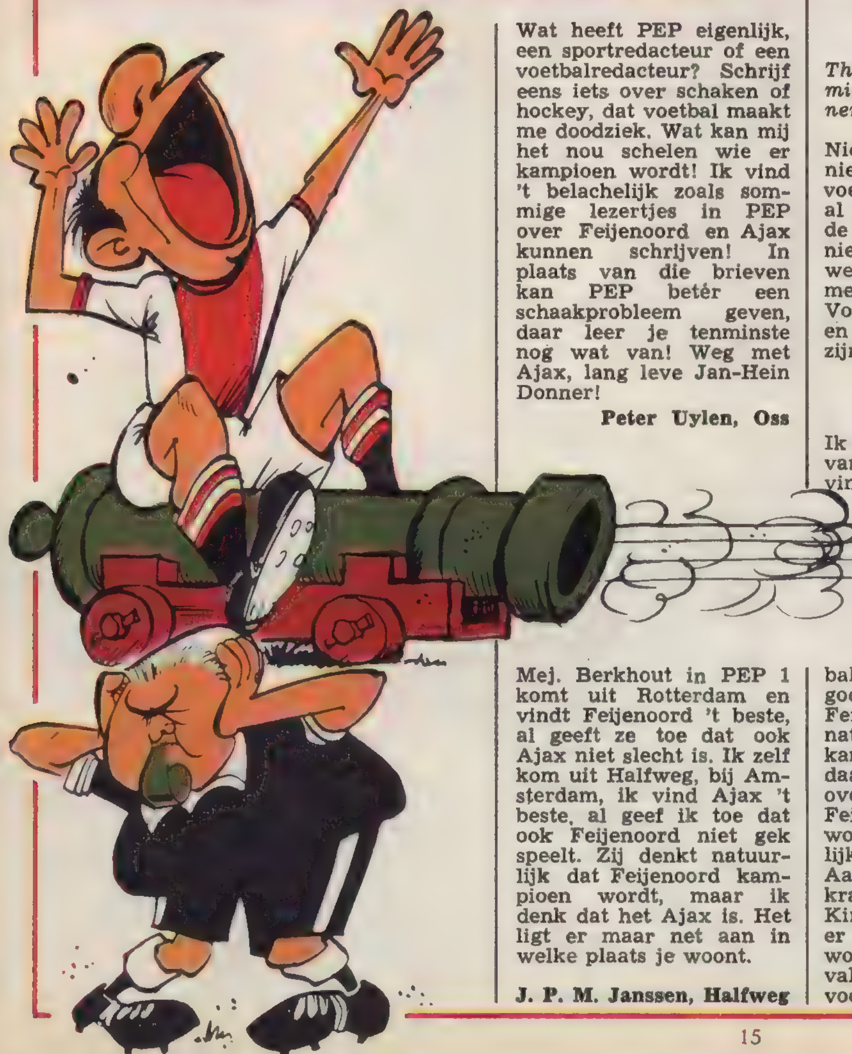

WORDT VERVOLGD

AJAX

Wie nog twijfelt aan de intense belangstelling waarin onze topploegen Ajax en Feyenoord zich mogen verheugen, doet er goed aan kennis te nemen van nevenstaande lezersbrieven. Behalve van Amsterdamse Ajacieden en Rotterdamse Feyenoord-legionnaires, ontving PEP gedurende de competitie voetbalpost uit steden en dorpen van Maastricht tot Sappemeer, van Zierikzee tot St. Augustinusga. De competitie is beslist, de strijd tussen de ploegen en supporters van Ajax en Feyenoord is gestreden. Wie zich gedupeerd voelt omdat zijn favoriet het niet gehaald heeft, mag op de volgende competitie hopen. Wie zijn blijdschap niet opkan, mag nog eens nagenieten van de opmerkingen die voor- en tegenstanders over hun kampioen maakten. Met medewerking van Willy Lohmann heeft PEP zich uitgesloofd Ajax en Feyenoord nog éénmaal in de publiciteit te plaatsen. Toen we Ajax fotografeerden, ontbrak Suurbier wegens 'n blessure. Evengoed een geweldige plaat van 'n geweldig elftal: sla maar om! Volgende week, ter voorlopige afsluiting van onze serie ere-divisieclubs, Feyenoord, de Rotterdamse geweldenaar!

Wat heeft PEP eigenlijk, een sportredacteur of een voetbalredacteur? Schrijf eens iets over schaken of hockey, dat voetbal maakt me doodziek. Wat kan mij het nou schelen wie er kampioen wordt! Ik vind 't belachelijk zoals sommige lezertjes in PEP over Feijenoord en Ajax kunnen schrijven! In plaats van die brieven kan PEP betér een schaakprobleem geven, daar leer je tenminste nog wat van! Weg met Ajax, lang leve Jan-Hein Donner!

Peter Uylen, Oss

Mej. Berkhout in PEP 1 komt uit Rotterdam en vindt Feijenoord 't beste, al geeft ze toe dat ook Ajax niet slecht is. Ik zelf kom uit Halfweg, bij Amsterdam, ik vind Ajax 't beste, al geef ik toe dat ook Feijenoord niet gek speelt. Zij denkt natuurlijk dat Feijenoord kampioen wordt, maar ik denk dat het Ajax is. Het ligt er maar net aan in welke plaats je woont.

J. P. M. Janssen, Halfweg

Die Thieu Houben uit Maastricht denkt dat PEP iets tegen Limburg heeft omdat MVV en Fortuna en Sittardia nog niet in PEP hebben gestaan. Nou zijn Limburgers over 't algemeen en Maastrichtenaren in het bijzonder tamelijk chauvinistisch, maar wat deze Houben in PEP 7 presteert, vind ik toch bij de beesten af! Om te beginnen zijn nog lang niet alle clubs aan de beurt geweest, maar ik heb nog geen brief in PEP gezien waar NAC blijft, of ADO of Go-Ahead! Op de tweede plaats: Ajax en Feijenoord zijn nog niet eens aan de beurt geweest! Nu heb ik zo 't vermoeden dat de redactie Ajax en Feijenoord op 't eind van de competitie gaat brengen. Feijenoord zal wel kampioen worden en Ajax tweede, daarom komen ze 't laatst aan de beurt. O ja, wat Sittardia betreft: die geachte Thieu zegt zelf dat ze al bijna gedegradeerd zijn! Wat moeten we er dan in PEP nog mee doen?

Johan van de Velde, Arnhem

Thieu heeft zijn MVV inmiddels in PEP 14 kunnen bewonderen.

Niets dan lof voor PEP en niets dan lof voor uw voetbalpagina's. Geweldig, al begrijp ik niet waarom de beste club, Ajax, nog niet aan de beurt is geweest! Wat moeten we nu met 'n Telstar of 'n Volendam als er Cruyffies en Keizers te fotograferen zijn?

Peter Jongkind, Amsterdam-Osdorp

Ik woon vlak in de buurt van Coen Moulijn en ik vind hem de beste voetballer. Als Moulijn niet goed speelt, gaat heel Feijenoord slecht. Ik hoop natuurlijk dat Feijenoord kampioen wordt, maar daar valt nu nog niets over te zeggen. Maar als Feijenoord géén kampioen wordt, weet ik gedeeltelijk wel waar dat aan ligt. Aan Moulijn namelijk! De kranten geven altijd Kindvall de schuld, omdat er geen goals gemaakt worden. Maar als Kindvall van Moulijn geen voorzetten krijgt, kàn hij ook geen goals maken! En Moulijn is momenteel niet in zijn normale doen, hij heeft vervelende en droevige omstandigheden in zijn gezin meegemaakt, dat is aan zijn spel te merken. Ik hoop voor hem en voor Feijenoord dat alles met Moulijn weer gauw in orde komt. Als Feijenoord het niet haalt, gun ik het Ajax, dat vind ik ook een fijne ploeg.

Vick Groothuizen, Rotterdam-Zuid

Ajax wordt kampioen, op een slof en een oude voetbalschoen. En als Moulijn en Kindvall soms in Rotterdam ontslagen worden omdat ze geen barst waard zijn, kunnen ze aan Michels vragen of ze misschien in het tweede van Ajax mogen spelen.

Dries de Kinderen, Haarlem

Die elftalfoto's zijn best leuk, maar waarom in vredesnaam altijd dat gezanik over de eredivisie! Zet er eens een amateurelftal in, bijvoorbeeld KOSC uit Ootmarsum! Wel geen Ajax, maar je kunt er wel mee lachen!

Hubert Roeleveld, Ootmarsum

Waar blijft de pep-uitneembaar van Ajax? Waar blijft het verhaal over Cruyff? Of is dat soms niet de beste voetballer die ooit in ons land gespeeld heeft? Hou nou eens op met al die tweederangsploegjes, kom eens met Ajax!

Gilbert van den Ende, Loosdrecht

Een poos geleden stond er in PEP een gesprek met Riny Groen en PEP noemde haar een Ajaxmeisje. Nou, ik vind dat PEP mij dan ook weleens mag interviewen! Ik ben geen Ajaxmeisje, maar een Vasovic-meisje! Die man is de beste van Ajax, ook de stoerste, hij is al getrouwd, anders zou ik dolverliefd op hem worden! Jammer dat hij een buitenlander is, anders moesten ze hem kiezen tot voetballer-van-het-jaar.

Sonje Oostrom, Amsterdam-Oost

AJAX

POP-uitneembaar

DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

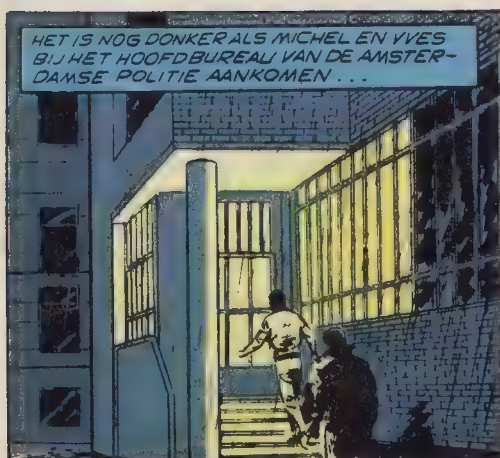

WARSON

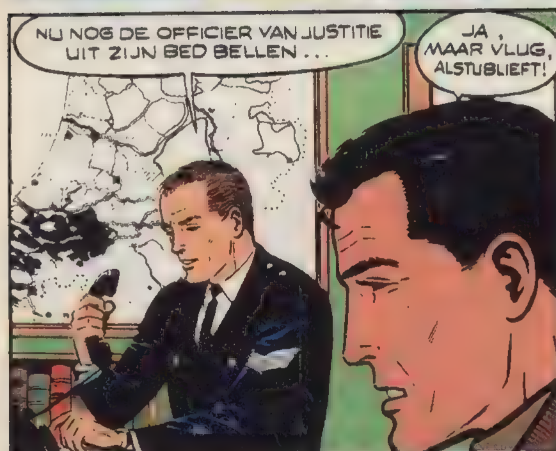
EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

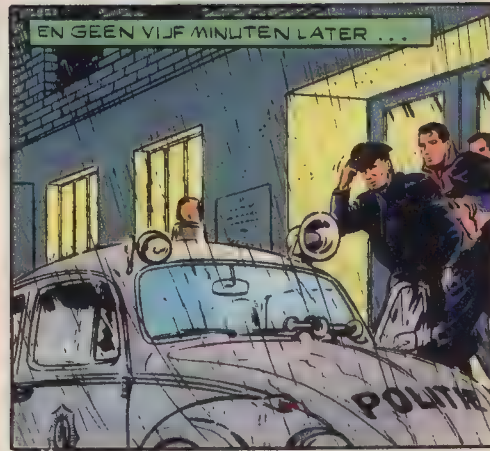

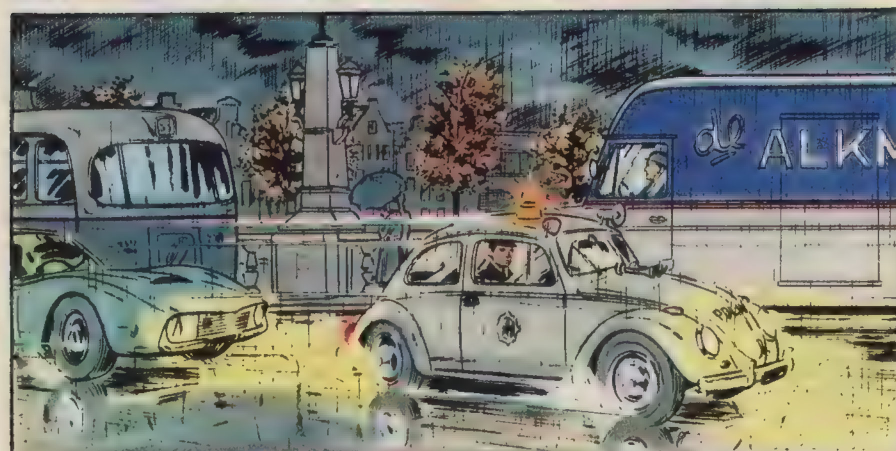

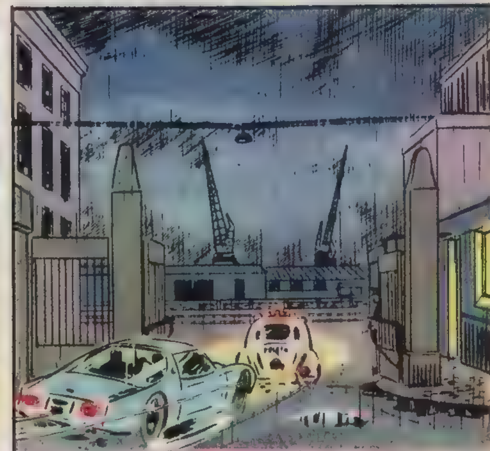

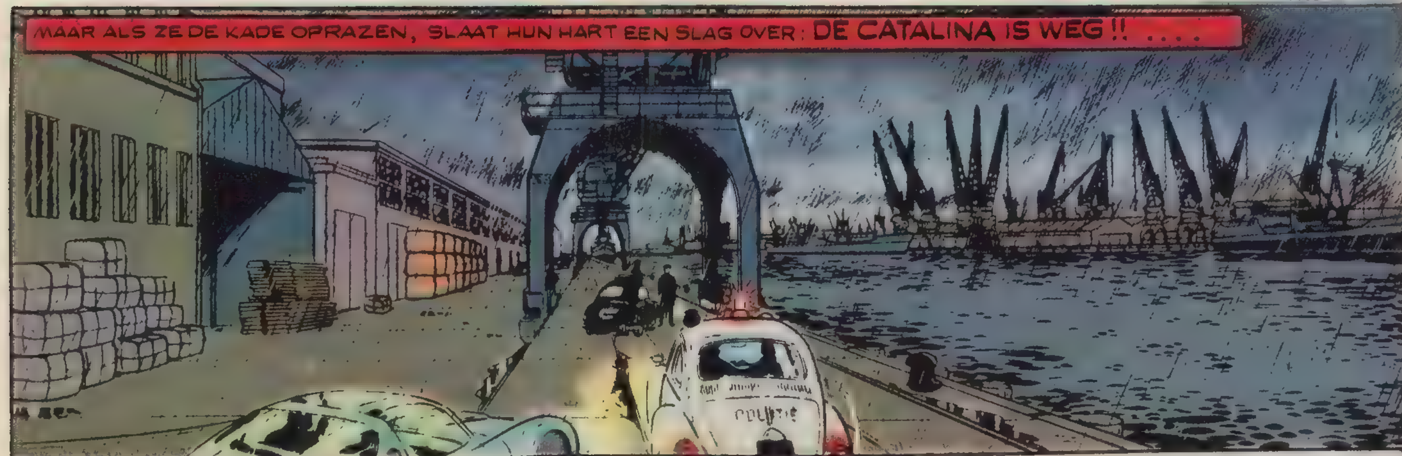

1968 Ed Lombard

WORDT VERVOLGD

een avontuur van TOENGA

door AIDANS

Nadat Toenga en Ohama ontsnapt zijn aan de wrede Swurgs, ontmoeten zij Xam, die hun nu zijn vriendschap aanbiedt... Toenga rijdt naar 't kamp der Ohrka's om hun hulp in te roepen.

DE

ZWARTE HENGST

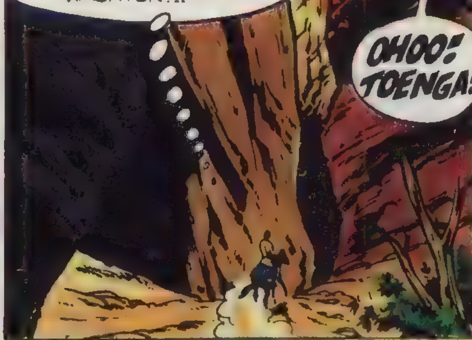

1968 Ed. Lombard

WORDT VERVOLGD

DE SCHREEUW VAN DE DONDERVOGEL

5 DE OVERWINNING VAN TEDYUSKUNG

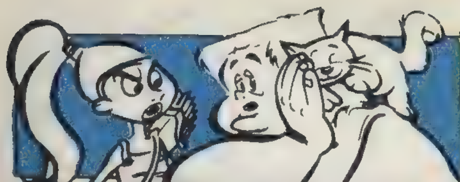
door Quint
illustratie van Hans Kresse

Het Deleware-opperhoofd waggelde naar de oude droomuitlegger. „De drank heeft mijn hoofd leeggespoeld, oude man! Ik wil mijn geheugen en gedachten terug. Help me . . . ."

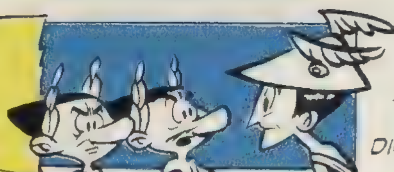
De nacht voor de belangrijke besprekingen tussen vertegenwoordigers van de Engelse regering en de Deleware-Indianen omringden op de binnenplaats van fort Allen lachende officieren het opperhoofd Tedyuskung. Stomdronken was hij.
„Zal die morgen een houten kop hebben," zei een van de officieren.
De anderen lachten. „Nooit zo'n drankorgel gezien!" — „Dat hij nog op zijn eigen benen kan staan. . . ." — „Geef hem nòg een fles." — „Mag dat?" — „Van mij wel," zei de oudste officier. „Van mij mag hij er dood onder blijven."
De Indiaan zwaaide gevaarlijk naar voren, maar wist zich staande te houden. De tolk — zelf ook niet meer nuchter, maar nog genoeg bij zijn verstand om te begrijpen wat er gebeurde — boog zich naar hem toe en zei: „Afgelopen! Het feest is voorbij! Slapen!" — „Niet slapen! Drinken!" brulde de Deleware.
De tolk bekeek het stomdronken opperhoofd met 'n mengeling van medelijden en afkeer. Misschien, dacht hij, was het gerucht niet helemaal onwaar dat deze slimste van de Delewares — wiens drankzucht vannacht zo listig tegen hem was uitgespeeld — erachter was gekomen dat zijn stam bij aankoop van land was opgelicht. Misschien vreesden de autoriteiten nu de scherpzinnigheid en welbespraaktheid van Tedyuskung; te meer omdat ze juist nu zoveel mogelijk Indianen probeerden over te halen aan hun kant tegen de Fransen te vechten, met wie ze nu officieel in oorlog waren. Het moest ze heel ongelegen komen dat de weifelende Delewares zo'n achterdochtig en schrander opperhoofd hadden. Nou, de autoriteiten konden gerust zijn: noch zijn wantrouwen noch zijn slimheid zouden morgen van enig belang zijn want hij zou niet in staat blijken

op de bespreking te verschijnen. En de andere Delewares vormden een onzekere, naïeve groep, dus....
„Waarom zo treurig?" riep de dronken Deleware de tolk toe. „Drink toch! En waar zijn mijn broeders? Waarom drinken zij niet mee?" — „Uw broeders hebben zich allang naar het kamp begeven om morgen fit te zijn voor hun belangrijke taak," antwoordde de tolk met veel nadruk. „Waarom voegt Tedyuskung zich niet bij hen?" Geen van de officieren verstond iets van de Deleware-taal, maar een van hen werd achterdochtig: „Wat zei je allemaal tegen hem?" De tolk schrok even, maar antwoordde toen waardig: „Dat hij beter naar zijn kamp kon gaan."
De officier wees naar zijn voorhoofd. „Maak dat je wegkomt," beval hij. „We hebben je hier niet meer nodig." En met een vals lachje: „Hij verstaat zelfs jou niet meer, dus waarom zou je langer blijven, nietwaar?"
„Die man moet morgen...." begon de tolk.
„Duvel op!" snauwde de officier.
De tolk slikte zijn woorden in. Hij keerde zich zwijgend om en verdween in de nacht.
Nu stond de Deleware alleen tussen de aangeschoten officieren en na een poosje zakte hij door de knieën, waarop iedereen ging zitten, en toen de Engelsen een luid gebrul aanhieven dat op zingen moest lijken, deed hij prompt mee. Zijn gezicht had een uitdrukking van opperste zaligheid en hij schreeuwde uit volle borst, als hij tenminste niet juist de fles aan zijn mond had....
Tedyuskung werd tegen de ochtend door een paar officieren in zijn kamp afgeleverd. Ze wisten de indruk te wekken dat ze hem met de grootste zorg hadden omringd — wat op een bepaalde manier ook wel waar was — en dat het hen speet dat hun gast zo dronken was geworden. Nu lag hij in zijn hut, nog volledig gekleed, stijf als een plank, en één blik op hem vertelde de Delewares alles: op Tedyuskung viel voor die dag niet te rekenen. „We moeten de bespreking uitstellen." — „Onmogelijk." — „Ja, onmogelijk."
Gewichtige vertegenwoordigers zouden voor niets uit Pennsylvania komen. Nee, de vergadering moest doorgang vinden, met of zonder Tedyuskung.
„Konden we hem maar ontnuchteren."
Ze probeerden het. Hesen hem overeind. Goten water over hem uit. Gaven hem afgrijselijke brouwsels te drinken, die een heilzame uitwerking zouden hebben. Masseerden zijn nek en gezicht. Tedyuskung voelde aan zijn uiterste buitenkant een vaag gekriebel, dat hem langzaam begon te hinderen. Hij probeerde zijn ogen te openen, maar zijn gezicht was gevoelloos, zijn spieren gehoorzaamden niet, hoe hij zich ook inspande. Maar na enige tijd werd het verre gekriebel een nabije pijn en hij ontwaakte uit zijn verdoving. Hij sperde zijn zware oogleden open en keek in het gezicht van zijn halfbroer, die hem hardhandig masseerde.
„Laat me met rust," wou hij zeggen, maar alles wat hij kon zeggen was: „Aaaah", toen rolde hij zich op zijn zij, want in zijn ingewanden steeg een waarschuwende hitte omhoog. Tedyuskung begreep wat er gebeurd was, herinnerde zich alles, en overzag de gevolgen — maar hij voelde zich te ziek om er zich zorgen over te maken. Voor de hut keken de Delewares elkaar aan. „We moeten ons gaan klaarmaken, broeders," zei een van hen. „Er is weinig tijd meer." De anderen knikten en begaven zich naar hun hutten om hun ceremoniële tuniek aan te trekken en zich met passende kleuren te beschilderen. Maar ze zagen de bespreking somber tegemoet, want kleding noch tooi waren van werkelijk belang op zo'n gewichtige bijeenkomst; belangrijker was het te beschikken over een woordvoerder die schrander en welbespraakt was, een woordvoerder als Tedyuskung....
Per koets of te paard waren de genodigden uit Pennsylvania gearriveerd, aangenaam getroffen door al het millitair vertoon waarmee ze ontvangen werden. Ook vertegenwoordigers van bevriende en halfbevriende stammen waren uitgenodigd, want het kon geen kwaad als ze getuige waren van de verbroedering tussen Engelsen en Delewares. Na alle misverstanden, die zelfs tot bloedige botsingen aanleiding hadden gegeven, was dit een groot gebeuren. Weer waarschuwde de trompetter: een nieuwe groep was in aantocht. Daar kwamen de afgezanten van de Deleware-stam, in vol tuniek, met wapperende pluimen op het hoofd, voortschrijdend als koningen. Ja, ze begonnen zelfbewuster te worden, de Delewares, sinds Tedyuskung hun leider was. Niet langer gedroegen ze zich onderdanig en het werd zaak hen tot vriend te maken.. Maar waar was hun leider, hun kampioen? Waar was Tedyuskung? De officieren, die zich haastten de Delewares tegemoet te treden, meesmuilden. Ze wisten waar Tedyuskung was. In zijn hut. Zijn roes uitslapen....
In het Deleware-kamp was alleen een oude man achtergebleven, een droomuitlegger, verteller en medicijnman. Hij zat in de zon voor zijn hut, en schrok geweldig toen hij Tedyuskung tussen de hutten door op zich toe zag komen. De waggelende gang van het opperhoofd, zijn bleke en verwrongen gezicht, zijn hese stemgeluid.... Het was maar al te duidelijk wat er gebeurd was! De oude man dwong zich tot kalmte. „Waar zijn mijn broeders?" raspte Tedyuskung. Langzaam keek de oude man op. „Goede morgen," groette hij honend. „Zeker op weg naar de bespreking. Die zal nu wel zo beginnen, denk ik." En hij wees naar de zon, die juist boven de heuvels begon uit te klimmen. Een grimas schudde Tedyuskungs gezicht alsof hij geslagen werd. „Oude man," zei hij met een schrille stem. „We zijn geen van beide jonge hanen meer. Het is niet nodig onze veren op te strijken. Ik heb hulp nodig, en snelle hulp." De oude man scheen hem niet te horen. „Help me," zei hij zacht. „De drank heeft mijn hoofd leeggespoeld; ik wil mijn geheugen en gedachten terug."
„Probeer het eens met een slok rum...."
Tedyuskung keek naar de zon, die boven de heuvels steeg, en zag dat hij geen tijd te verliezen had. „Help me," zei hij dringend. „Ik heb wel iets," zei de oude man. „Maar dat wil ik niemand aanraden...."
„Kun je het meteen bereiden?"
„Ja," gaf de medicijnman aarzelend toe. „Maar...." — „Bereid het dan."
„Het zal je verschrikkelijke maagkrampen bezorgen, Tedyuskung." — „Als mijn hoofd maar helder is, kan het me verder niet schelen wat er in mijn maag gebeurt."
„De pijn zal onverdraaglijk zijn."
Tedyuskung keerde langzaam zijn verwoeste gezicht naar de oude man toe. Hij zei niets, keek alleen maar, met brandende ogen. Tenslotte draaide de medicijnman zich om en verdween in zijn hut. Toen hij weer te voorschijn kwam, droeg hij een houten nap met een bruine vloeistof. „Drink dit," zei hij.
„Ik zal je iets tegen de pijn geven," zei de oude man. „Luister," zei Tedyuskung grimmig. „Ik weet ook wel iets van die gifmengerij af. Elk pijnstillend middel zal me ook versuffen. Ik moet helder kunnen denken." En hij keerde zich om. „Als we terug in het dorp zijn, zal ik je belonen."
„Als je dan nog leeft...." Tedyuskung antwoordde niet, maar haastte zich weg. De Delewares waren geen ruiters. Twee kilometer was het naar het fort en dat betekende twee kilometer lopen. Voor een bos-indiaan was dat niets, maar voor Tedyuskung betekende het een eindeloze beproeving, een marteling, een weg door de hel. Hij kon bijna niets zien, het was voortdurend mistig voor zijn ogen. Zijn voeten voelden het pad alsof hij op water liep. Zwalkend en waggelend volgde hij de aanwijzingen die hij nu en dan opving: een bekende boom, een vertrouwde heuvel, de felle glinstering van de rivier die hij grotendeels volgen moest.. Geleidelijk trok de mist weg, maar toen begon iedere stap hem bijtende pijn te doen. Na een halve kilometer was het alsof vuur in zijn ingewanden omhoog golfde.... Maar zijn denken werd helder. Scherper dan ooit namen zijn ogen alles waar, alsof de kleuren nu harder werden, de vormen nadrukkelijker. De glinstering van de rivier deed hem letterlijk pijn en de schreeuw van een vogel, die geschrokken opvloog, dreunde als een explosie in zijn oren.
Halverwege het fort moest hij blijven staan. De pijn werd ondraaglijk; bij iedere aanval voelde hij zijn benen slap worden. Waar hij stond, glooide de groene oever omlaag naar het brede water en hij zou er tien jaren van zijn leven voor over hebben om daar nu te mogen liggen, onbeweeglijk, tot de krampen wegtrokken.. Maar voorbij de rivier, voorbij bossen en heuvels, zag hij de zon genadeloos hoger klimmen in de blauwe onverschillige hemel. Vlak bij het fort, voor de laatste bocht, werd hij door zo'n hevige kramp overvallen dat hij neerviel en heen en weer rolde. Eindeloos hield de pijn aan, alsof alles in hem uiteen werd gereten, vernietigd, en hij — hoewel op Indiaanse wijze gehard — wenste dat de dood hem zou verlossen.... Tenslotte lag hij stil. Af en toe bewoog zijn lichaam nog schokkend, maar het ergste was voorbij. En ineens rook hij de geur van het vochtige gras waarop hij lag. Hij stond op en begon te lopen, als in een droom, hoewel alles heel werkelijk en helder voor hem was.. Hij zag het fort opdoemen voorbij de bocht.
Tedyuskung trad binnen. Rechtop als een spar. Uitzonderlijk minzaam voor zijn doen. Hij glimlachte de afgezanten toe, maakte luid zijn verontschuldiging voor zijn late komst. Waardig nam hij plaats. De officier, verbijsterd, kon niet anders dan wat beleefdheden stamelen.
Voor de besprekingen begonnen, vroeg Tedyuskung het woord. Hij was een en al honingzoete beleefdheid, maar de inhoud van zijn toespraak was dat allerminst. Hij beschuldigde de autoriteiten van Pennsylvania ervan dat zij de Delewares bedrogen hadden bij de aankoop van land. Hij stelde vast — nog altijd uiterst minzaam — dat van vredesonderhandelingen of bondgenootschap natuurlijk geen sprake kon zijn zolang deze fraude niet ongedaan was gemaakt.... Daarna verontschuldigde hij zich, en zijn gezelschap, groette alle aanwezigen, en begaf zich naar de poort. Even aarzelden de andere Delewares; toen stonden ze als één man op en ze volgden hun kampioen, fier en hooghartig de afgezanten van de Engelsen, Iroquees en Shawnees groetend....
Ze wisten helemaal niet zeker of Tedyuskung de waarheid had gesproken, maar zijn verschijning, en zijn waardige optreden, hadden hen overdonderd. Trouwens, iedereen was stomverbaasd, vooral de officieren leken van hun spraak beroofd.... Zo lieten de Delewares de bespreking spaaklopen en werden zij met veel beleefdheden over en weer uitgeleide gedaan. Wel zei de oudste officier dat hij de volgende dag naar het kamp zou komen, want misschien moest er toch eens over gepraat worden, wat die aankoop van land in het verleden betrof,... Hoewel....
„Morgen," zei Tedyuskung.

„Broeders," zei Tedyuskung tot zijn gezelschap. „Later zullen wij alles bespreken, eerst onder elkaar, later met de Engelsen.." Hij keek niemand aan; zijn blik was op de rivier gericht; zijn vermoeid gezicht stond afwezig, bijna dromerig. „Keer terug naar het kamp en laat mij hier alleen." Ze stelden geen vragen, maar gingen zwijgend verder. Hij zag de groep verdwijnen, gehuld in mantels, met wapperende pluimen. Toen daalde hij de glooiende oever af tot vlak bij het water. Langzaam ging hij liggen op het geurende gras, zijn gezicht omhoog, zijn handen licht rustend op zijn pijnlijke maag. Zo lag hij urenlang, onbeweeglijk, zelfs niet bewegend als de krampen opkwamen, en tenslotte sliep hij in, nadat de pijn was weggeëbd. Hij sliep de zware slaap van de overwinnaar; want vele vijanden had hij in zijn lange leven verslagen, maar nooit had hij zichzelf bestreden, en de overwinning die hij die dag behaald had, was voor zijn gevoel zijn grootste overwinning.

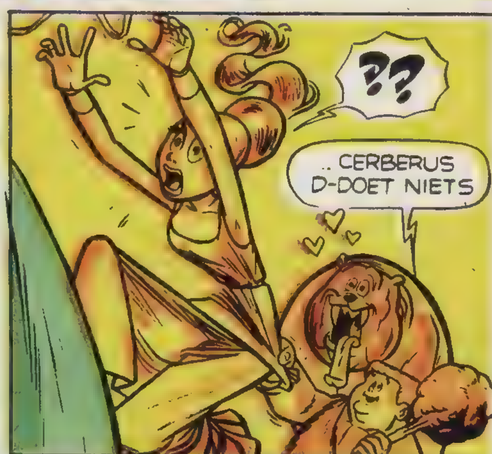
De Argonautjes hebben 't doel van hun lange reis bereikt! Maar Pluto, de heerser van de Hades, heeft wat onderwereldfiguren te hulp geroepen om de Argonautjes te beletten prinses Persefona te ontvoeren....

tekst:
L. HARTOG VAN BANDA
tekeningen:
DICK MATENA

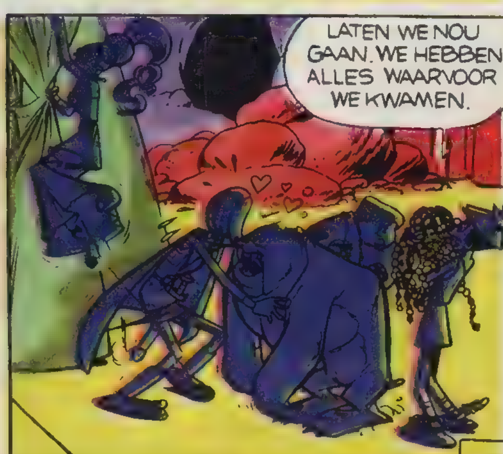
de

ARGONAUTJES

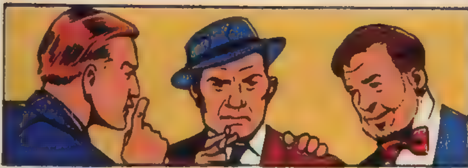

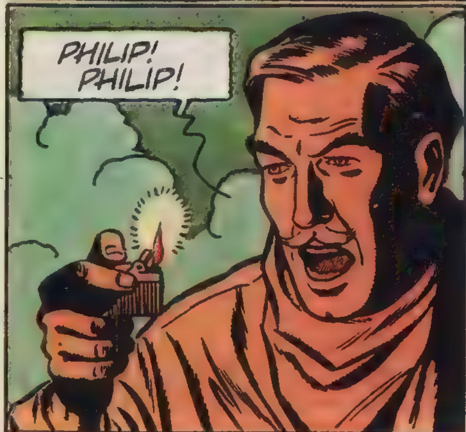
WORDT VERVOLGD

DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Mortimer is in de onderaardse gewelven onder de villa van Sir Henry Williamson

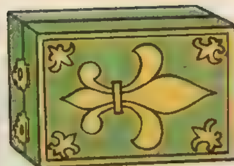

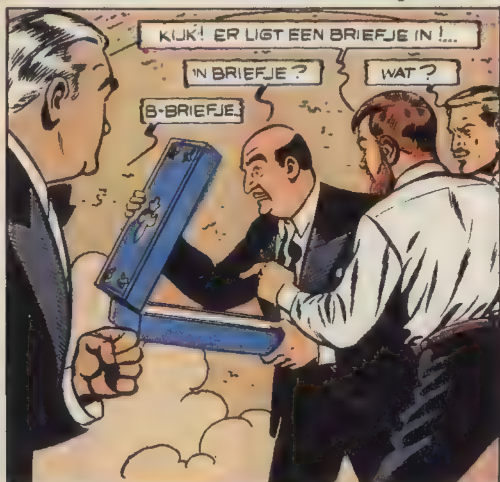
HALSSNOER

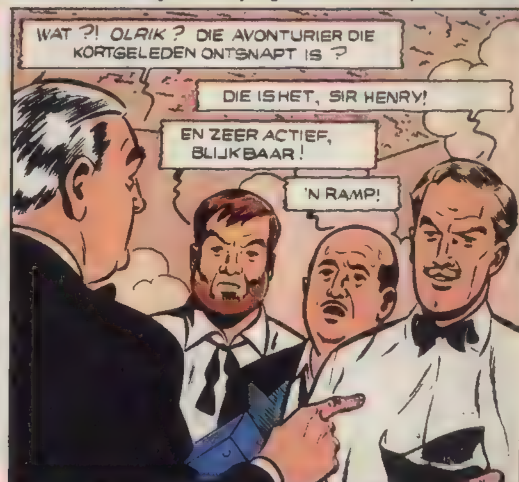
EEN AVONTUUR VAN

BLAKE EN MORTIMER

afgedaald om het halssnoer van de koningin in de onder water staande kluis te zoeken. Maar nadat hij 't kistje gevonden heeft ....

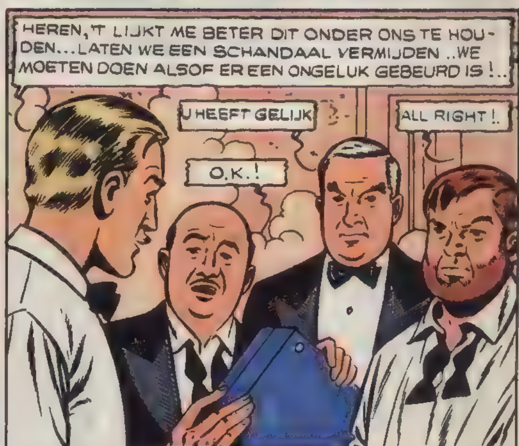

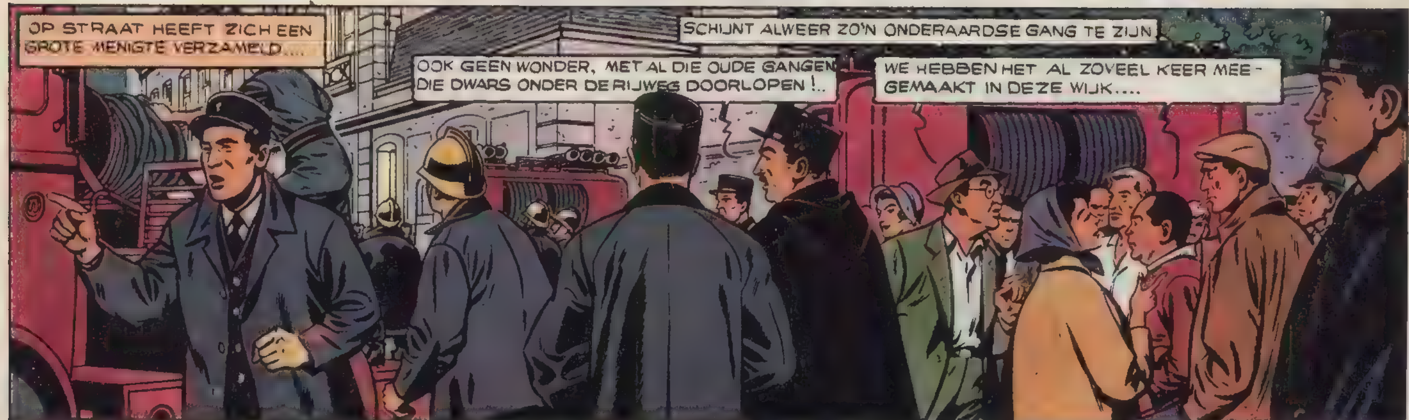

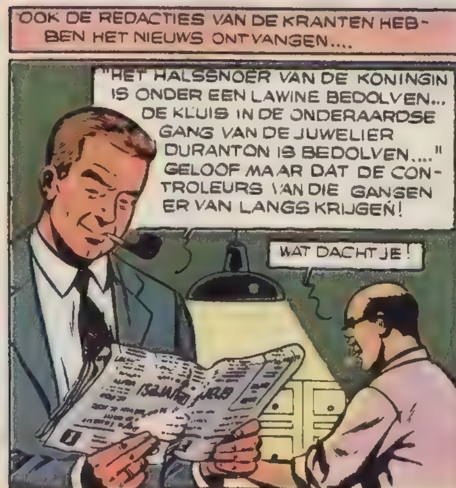

VOLGENDE WEEK: COMMISSARIS PRADIER'S ONDERZOEK

GESPREK MET:

PAUL BOOGART

Paul Boogart is een artiestenkind. Zijn ouders waren verbonden aan 'n circus, waar pa Boogart een paardennummer had en koude kunstjes deed op de trampoline. Het zag er een tijdlang naar uit dat Paul zijn vaders dansende voetsporen zou volgen, maar Paul ontdekte dat de lichte muze hem meer trok en toen hij 'n beetje gitaar kon spelen, toog hij de „wijde wereld" in. Hij scharrelde z'n kostje bij elkaar in Duitsland, Spanje, Israël en Engeland ('n karig kostje overigens), maar stak er tòch wel wat van op: hij leerde namelijk zijn „vreemde" talen! En dat „vreemd" in dubbele betekenis! Let maar 'ns op de titels van bijvoorbeeld deze twee zelfgeschreven liedjes: „Lest night I dream of you" en „Mijn special Iriche wether that is makit for me and you"! Ja, ja! Maar toch zijn het de Iriche geweest die hem ontdekt hebben. Tokkelend en zingend in een zwembad in Ierland, werd hij uitgenodigd opnamen te maken voor de Ierse TV, waar hij ook nu nog regelmatig te zien is. Ook zijn (hopelijk) toekomstig succes in Nederland begon met een toevallige ontmoeting. Er wordt momenteel hard gewerkt aan Pauls „image" en zijn Nederlandse manager is vast van plan er iets van te maken. Of hij daarin zal slagen, hangt voor 'n groot gedeelte af van Pauls capaciteiten en ... zijn onuitroeibare zwerversinstinct! Want hij is nu al van plan, nog deze zomer er een tijdje tussenuit te trekken, richting Zweden. Of hij tegen die tijd de Nederlandse markt al gewonnen heeft voor zijn ballads, country and western songs en andere liedjes, staat nog te bezien. Hij is namelijk nog lang niet het type van een popidool, zoals wij dat hier kennen. Maar misschien is dit een pré? Hoe dan ook, wij wensen Paul veel succes met Spaanse, Engelse en Duitse liedjes, die hij misschien voortreffelijk zal zingen, maar (wat teksten betreft) dan toch liever niet op zijn huidige manier zwart op wit moet zetten!

Wimbledon, dit jaar (24 juni—6 juli) een open tennistoernooi voor profs en amateurs, garandeert de winnaar van het herenenkelspel het lieve sommetje

DREIGENDE dames!!

van 172.000 gulden; de winnende dame ontvangt slechts *f* 6400! Verschillende speelsters hebben uit woede over deze gevoelige discriminatie gedreigd Wimbledon dit seizoen te boycotten.

SHORT '66

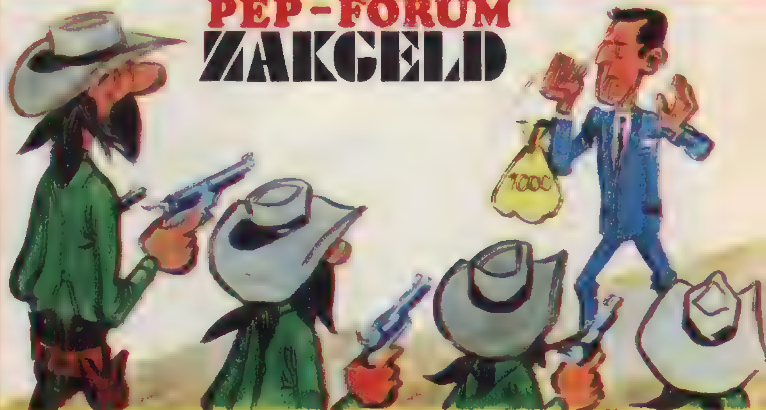
Niemand minder dan The Fortunes schreven voor Short '66 de nummers Going my way en Come the day. Berry Britchard en Rodney Bainbridge zijn voor de opnamen speciaal naar Nederland gekomen om wat slaggitaar mee te spelen, met gevolg dat de plaat een lichtelijk Fortune-soundje kreeg. Vooral ook omdat ze ook zeker 'n vocaal aandeeltje leverden. Hoe het zij: de plaat verschijnt eveneens in Engeland en Amerika en wordt vast en zeker een groot succes!

Jean-Claude Killy, de waaghals op de smalle skilatten, is stapel van autoracen. Vorig jaar al reed de Franse crack in een Porsche de beruchte Siciliaanse Targa Florio. Niet zonder succes, want de nieuweling werd vierde en won zijn klasse. Jean-Claude Killy heeft voor dit seizoen de voorkeur gegeven aan een Chevrolet Corvette, die hij gedurende enige tijd van een steenrijke Zwitserse graaf mag lenen ....

PEP-FORUM ZAKGELD

Weet je nog, dat protestbriefje in PEP 6, waarin een (anonieme) lezer klaagt dat hij slechts *f* 2,50 per week aan zakgeld krijgt? Naar aanleiding van dat protest dacht PEP dat het voor ouders (die 't moeten betalen) en voor hun kroost (dat ervan moet „leven") wel aardig zou zijn te weten hoé ouders en kroost voornoemd over het probleem *zakgeld* denken. Vandaar onze forumvraag in diezelfde PEP 6: *Is zakgeld een ouderlijke plicht of een gunst?*

Welnu, tientallen reacties overspoelden onze redactie. Felle en bewogen meningen van zakgeldbeurders en zakgeldbetalers, complete klaagzangen en brieven vol wederzijds begrip, scheldbrieven (op die krenterige ouders, op die verbrassende, ontevreden jeugd) en lofprijzingen. Kortom, een mengelmoes van meningen, waarvan we de markantste graag aan jullie voorleggen. Lees en overdenk wat anderen van zakgeld vinden. En doe er, zo nodig, je voordeel mee! Bedenk bovendien dat het spreekwoord „voor wat, hoort wat" misschien stokoud is, maar nog niets aan actualiteit heeft ingeboet. Want het is toch wel een feit dat zelfverdiend geld nu eenmaal prettiger uitgeeft dan gekregen geld.... Fijn dat je dàt met ons eens bent!

DAVE DEE

DOZY, BEAKY, MICK & TICH

Na Zabadak en Okay, stond ook The legend of Xanadu van Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick & Tich te dringen om een plaatsje aan de top. We zijn benieuwd naar de volgende hitkraker, want volgens PEP zijn deze ferme jongens van plan het hier nog lang niet bij te laten zitten....!

JOHNNY HOES

Johnny Hoes zoekt nieuw talent voor z'n platenmerken Telstar en Ojee. Dikke Leo, de Heikneuters, de Heieleitertjes, de Knobbeldrikkertjes, de Bierenfluiters, de Jolige Pettenbrouwers en de Lachende Vagebonden, dat is ook niet alles, is de mening van Hoes!

SPEURDERS GEVRAAGD:

In PEP 11 vroegen we speurders. We kregen er enkele honderden, waarvan MIEKE v. d. PUTTEN, Karel Doormanstraat 12 uit Oss de kienste was: ze vervatte haar oplossing in een waarlijk schitterende dialoog tussen meneer Henri en Vidocq. Een dergelijke formule paste ook JAN-JAAP DRUPPERS, Walhofstraat 127 uit Enschede toe: hij gaat dan ook met de eerste prijs strijken, de originele illustratie van Hans Kresse bij het verhaal Voetsporen van de misdaad. De hoofdprijs (origineel van voorplaat PEP 11) valt Mieke ten deel. Onze gelukwensen!

Dit meent W. Verlinden uit Zwanenburg: *„In deze maatschappij kan IEDEREEN in zijn vrije tijd iets bijverdienen. Met kranten rondbrengen, of de melkman helpen of zo. Ikzelf heb een „autowasserij" opgericht, ƒ 3 per auto + interieur, op een zaterdag verdien ik ƒ 21, daar kan ik wel van leven."* Een 18-jarige Almeloër (die zijn naam niet in PEP wenst) schrijft: *„Wij hebben niets te willen! Denk eens aan kinderen van werkeloze ouders, die krijgen toch helemaal geen zakgeld! Nou, wat heeft briefschrijver in PEP 6 dan nog te klagen? Hij krijgt 'n riks, niet gek voor zo'n snotjochie!"* Waar snotjochie het mee kan doen, dachten we. Maar nu 'n heel ander briefje van 'n 15-jarige uit Heiloo, die (om begrijpelijke redenen) eveneens anoniem wenst te blijven: *„Ik krijg maar ƒ 1,50 per week, dat is natuurlijk belachelijk! Mijn ouders leven nog in 1930, ze zeggen steeds dat ik niet mag mopperen omdat zij vroeger maar 'n kwartje kregen! Maar ja, toen kon je voor 'n kwartje naar de bios! Als je ouders nu erg arm zijn, heb ik niets te zeggen, maar mijn vader kan zich wel meer permitteren, want hij is dokter."* PEP is het met hem eens, dat er met honderdvijftig centjes weinig valt te doen!

Alleen in gevallen als in de nu volgende brief beschreven, kun je ƒ 1,50 'n redelijk bedrag noemen. Neem maar eens kennis van de moeilijkheden waarmee de (werkloze) vader Fr. Houben uit Tilburg te kampen heeft: *„Onze jongste is 12, hij krijgt iedere week een gulden. Onze Frits is bijna 20, die zit nog steeds op school, maar hij verdient er wat bij met een krantenwijk. Van mij krijgt hij dan nog eens ƒ 5 per week, meer kan ik echt niet missen. Ook niet als er 'n feest gegeven wordt, uiteindelijk gaat ons brood nog altijd voor dat feestje van onze Frits. We geven wat we kunnen en mijn jongens begrijpen drommels goed dat ik niet meer kan missen! Wat dát briefschrijvertje betreft: dat ventje moest wat minder protesteren en wat meer presteren!"* Behartigenswaardige opmerkingen van een verstandige vader. Bedankt, meneer Houben. Bedankt alle overige ouders en lezers, die op ons forum hebben gereageerd. PEP heeft niet de pretentie het probleem „zakgeld" uit de wereld te hebben geholpen, maar wellicht hebben we wat begrip gekweekt tussen de gevers en de ontvangers. Wij zeggen maar weer tot ons volgende forum!

JOHNNIE & SILVIE

Het is bekend dat, als er wat aan de hand is, Johnny Halliday en Silvie Vartan altijd en overal achteraan huppelen. Ze waren dan ook de „eersten" die de Bonnie en Clyde-rage volgden. Hoestend in zijn sigarerook, de brede Clyde-stropdas klemmend om de hals, verklaarde de hippe John het „meesterlijk te vinden om mee te swingen".

PILOTEN IN DEN VREEMDE

Van Frans Tuytjens, een Nederlandse piloot in dienst van de Duitse Dornierfabrieken (op de foto een Dornier Skyservant), vernamen we dat tientallen landgenoot-piloten in Duitsland vliegen, nog een testvlieger bij Dornier, en anderen als gezagvoerder of co-piloot bij de Lufthansa. Nederlandse vliegers zijn bijzonder welkom in den vreemde!

AGENT 327

VOLGENDE WEEK IN PEP

LUCKY LUKE

TEKENINGEN: MORRIS TEKST: GOSCINNY

DE

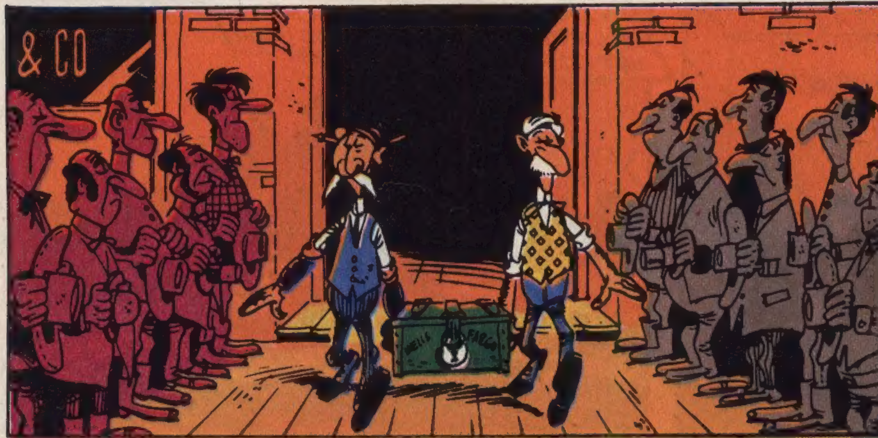

POSTKOETS

Wells Fargo laat bij wijze van reclamestunt een enorme hoeveelheid goud van Denver naar San Francisco rijden. Lucky Luke zal het goud begeleiden.

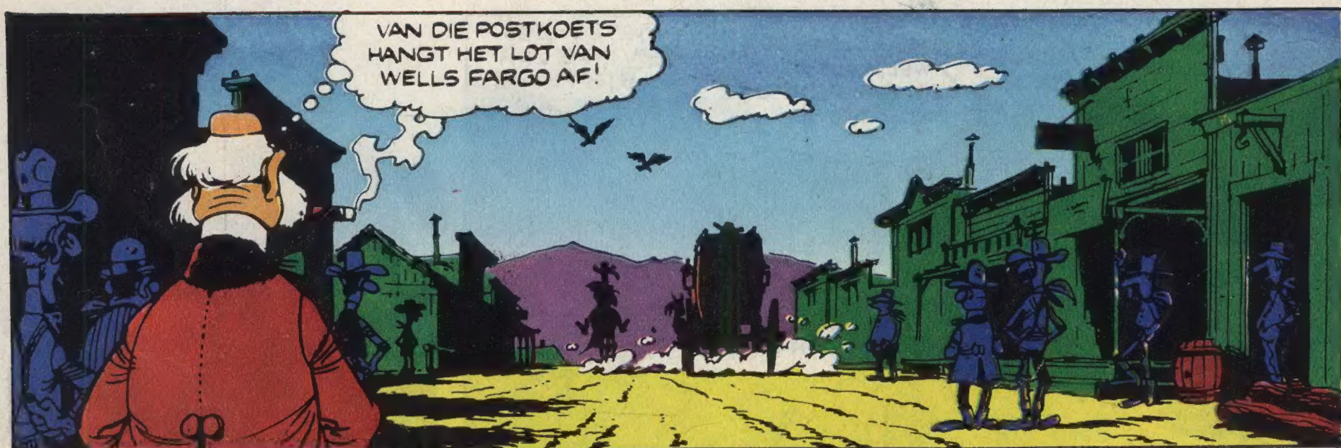

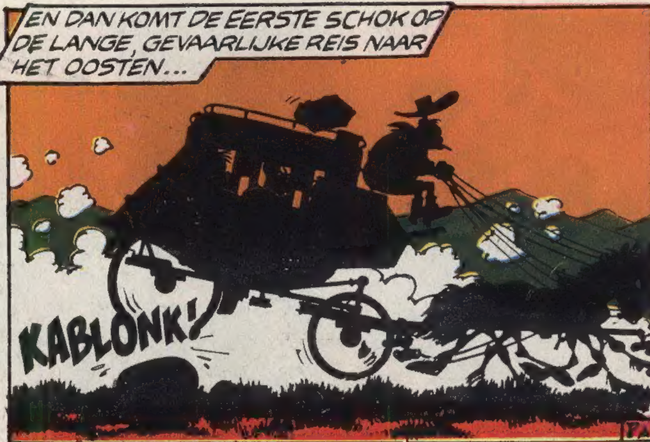

LUCKY LUKE DE POSTKOETS

WORDT VERVOLGD